

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за уставна питања
и законодавство
04 Број: 011-65/20
31. јануар 2020. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 31.01.2020

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	011-65/20	1/20	

НАРОДНА СКУПШТИНА

Одбор за уставна питања и законодавство Народне скупштине, доставља, на основу члана 194. став 2. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС" број 20/12 - пречишћен текст), Народној скупштини Предлог аутентичног тумачења одредбе члана 48. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, 106/15, 106/16-аутентично тумачење, 113/17-аутентично тумачење и 54/19), с предлогом да се, у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

За представника Одбора у Народној скупштини одређен је Ђорђе Комленски, председник Одбора.

 ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ђорђе Комленски

ПРЕДЛОГ

На основу члана 8. став. 1. Закона о Народној скупштини ("Службени гласник РС", број 9/10) и члана 194. став 2. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС", број 20/12 - пречишћен текст)

Народна скупштина на седници одржаној _____ 2020. године, донела је

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ

одредбе члана 48. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16-аутентично тумачење, 113/17-аутентично тумачење и 54/19)

Одредба члана 48. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу гласи:

„Када извршног повериоца у извршном поступку заступа адвокат, наплата досуђених судских трошкова и трошкова извршења извршиће се на рачун адвоката и без уговора о преносу потраживања, на основу по закону овереног пуномоћја којим га је извршни поверилац овластио да наплату трошкова поступка захтева и прими на свој рачун“.

Ову одредбу треба разумети тако да адвокату није потребно оверено пуномоћје да би примио судске трошкове и трошкове извршења на свој рачун, осим ако закон којим се уређује судски поступак у којем је настала извршна исправа захтева оверу пуномоћја.

Ово аутентично тумачење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

01 Број

у Београду, _____, 2020. године

НАРОДНА СКУПШТИНА

ПРЕДСЕДНИК

Маја Гојковић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Речи „по закону овереног пуномоћја“ које су употребљене у одредби члана 48. став 6. ЗИО отварају простор за различита тумачења и неуједначену праксу, и тиме онемогућавају остваривање права пуномоћника адвоката да на свој рачун прими досуђене судске трошкове и трошкове извршења.

Наиме, чланом 89. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13-одлука УС, 74/13-одлука УС и 55/14 и 87/18) прописано је да ако је странка издала пуномоћје за вођење парнице, а није ближе одредила обим овлашћења у пуномоћју, пуномоћник адвокат је на основу оваквог пуномоћја овлашћен да подноси предлог за извршење или обезбеђење и предузима потребне радње у поступку поводом таквог захтева, док је у члану 89. став 2. тачка 4. ЗПП дато овлашћење пуномоћнику адвокату да на основу истог таквог пуномоћја од противне стране прими и наплати досуђене трошкове. Чланом 89. ЗПП није прописана обавеза овере пуномоћја које је дато адвокату, нити је било којом другом одредбом ЗПП у глави V („Пуномоћници“) прописана обавеза овере пуномоћја које је дато адвокату, а цитиране одредбе се према члану 39. ЗИО сходно примењују у извршном поступку и поступку обезбеђења. Из тога се може закључити да овера пуномоћја које је странка издала пуномоћнику адвокату за вођење парнице у складу са чланом 89. ЗПП, овлашћује пуномоћника адвоката да на основу таквог пуномоћја, које не мора бити оверено, на свој рачун прими досуђене судске трошкове и трошкове извршења.

Овакво тумачење је у складу и са ставом који је Уставни суд заузео у одлуци Уж-1123/2016 од 7. септембра 2017. године:

„... У конкретном извршном поступку као спорно правно питање се јавило да је пуномоћник-адвокат подносиоца уставне жалбе могао на свој текући рачун да прими трошкове поступка. Уставни суд најпре указује да је у својој раније донетој Одлуци Уж-10353/2013 од 19. новембра 2015. године констатовао да из одредбе члана 89. став 1. тачка 4) ЗПП из 2011. године произлази да је пуномоћник адвокат на основу пуномоћја издатог за вођење парнице овлашћен да од противне стране прими и наплати досуђене трошкове и да према наведеној одредби, парнична странка има могућност да пуномоћника адвоката још у току парнице овласти да од противне стране прими и наплати досуђене трошкове и тада том пуномоћнику у поступку извршења није потребно да, уз предлог за извршење, прилаже посебно пуномоћје...”

Из свега наведеног произилази да је адвокату потребно оверено пуномоћје да би на свој рачун примио досуђене судске трошкове и трошкове извршења, само када је то прописано законом којим се уређује судски поступак у којем је настала извршна исправа која представља основ за покретање извршног поступка. Ако то није случај, да би адвокат примио досуђене судске трошкове и трошкове извршења на свој рачун, довољно је и неоверено пуномоћје.

У складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине, Одбор предлаже да се аутентично тумачење донесе по хитном поступку, како би се спречиле штетне последице до којих могу да доведу недоумице у примени наведене одредбе.